

Духът на Висшето Училище.

I.

Нашето Висше училище отдавна завърши своето първо десетилѣтие, но то и днесъ още се ползува съ завидна . . . неизвѣстность между нашето общество. На какво се дължи това? Дали на туй, че Висшето училище не е могло да внесе въ нашия животъ нищо, съ което да манифестира своето съществуване и да обнови или обогати тоя бѣденъ животъ, — или на това, че социалнитѣ и особено политическитѣ задачи до такава степенъ поглѣщатъ вниманието на нашия печатъ и на нашитѣ обществени дѣйци, че естествено оставатъ занемарени всички ония по-висши културни нѣжди, които не се докосватъ прѣко до „злобитѣ на деня“? Ний мислимъ: — и на едното и на другото. Но каквато и да е причината — фактътъ, че Висшето училище не е прѣдметъ на общественъ интересъ, че то не се ползува съ добро име и обществото не гледа на него съ довѣрие, — тоя фактъ е, струва ни се, неуспоримъ. Но той самъ за себе нищо не ни казва, разумѣва се, за дѣйствителното състояние на училището. Извѣстността или неизвѣстността на единъ институтъ — или на една личность — не стои въ никаква прѣка връзка съ неговата дѣйствителна стойность, а доброто или лошо „мнѣние“ за дадено нѣщо не е идентично съ самата негова същность.